

for Befolkningen paa vore vestindiske Øer. Det samme tror jeg den Dag i Dag. Jeg beklager, at Traktaten ikke naaede at blive vedtagen, men det skete jo ikke, og der er ikke noget at gøre derved! Forholdet er altsaa det, at disse Øer i alt Fald foreløbig blive hos os, og saa maa vi se Forholdene i Øjnene, saa er det vor Pligt alle sammen at bidrage til at gøre Forholdene paa Øerne saa gunstige som muligt baade for den danske Stat og for Befolkningen derovre. Opgaven er jo en dobbelt: *Dels* skulde vi se for den danske Stats Vedkommende at komme bort fra det betydelige aarlige Tab, vi have haft nu i en Række af Aar, og saa vidt muligt at naa til Balance paa dette Punkt, *dels* skulde vi se at gøre, hvad vi kunne, til at ophjælpe Øerne og gøre Tilstandene derovre taaleligere og bedre for Befolkningen. I den udsendte Kommissions Betænkning, som jo foreligger for os allesammen, fremsættes der en hel Række af Forslag i begge Retninger, navnlig den sidste, altsaa Forslag, der gaa ud paa at forbedre Tilstanden paa Øerne og at ophjælpe dem baade i den ene og den anden Henseende. Adskillige af disse Tanker foreligge i Dag for os i Lovforslag, og det første, der foreligger her til Forhandling, er Forslag til en Møntlov. Jeg antager, at vi alle ere enige om, at en Foranstaltning som den her foreslaaede er absolut nødvendig. Møntforholdene derovre have jo været i høj Grad uklare og usikre, der trænges til Fasthed i dem, der trænges til en Møntenhed — derom kan der vistnok ikke være forskellige Meninger. — I 1849 begyndte man, som det er oplyst for os, med at sætte den vestindiske Daler til 4 Kr., men det varede ikke længe, inden man maatte gaa ned til 3 Kr. og 75 Øre, og efterhaanden er den dalet yderligere, saaledes at den jo nu omtrent staaar ved 3 Kr. og 60 Øre.

Naar man nu skal gaa til at indføre en fast Møntenhed, er der nævnt tre Veje, man kunde gaa: at indføre den amerikanske Dollar, den danske Kronemønt eller, som det i Lovforslaget foreslaas, Franc'en. For Indførelse af den amerikanske Dollar er der anført som Hovedgrund, at Øernes Handelsforbindelse i alt væsentligt er med de nordamerikanske Fristater, at den allerstørste Del af Omsætningen foregaar med disse. Kommissionen har foreslaaet dansk Kronemønt og har derfor anført to Grunde, dels at den tror, at det vilde være heldigt for Forbindelsen med Moderlandet, at det vilde fremme

Handelsforbindelsen og Omsætningsforholdene med dette, dels — hvad jeg tror har ikke saa ringe Betydning — at jo lavere Møntenhed man har, des mere kommer man ind paa en sparsommelig Husholdning, altsaa at den lavere Møntenhed har Indflydelse paa Befolkningens Udgifter. For Francsystemet, som Lovforslaget foreslaar, anføres der to Grunde, for det første, at denne Møntenhed er godt kendt i Verdenshandelen og derfor anses for heldig, for det andet, at Indførelsen af Franc'en mindst bryder med de øjeblikkelige Forhold derovre, idet man nemlig nu er naaet til, at den vestindiske Daler omtrent er lig 5 Franc. Det skal jeg ikke udtale mig videre om. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det foreslaaede nok er det rigtigste, og jeg skal ligesom den foregaaende Taler tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Reedtz-Thott: Det foreliggende Lovforslag er jo det første Skridt, Ministeriet foretager paa Lovgivningsomraadet til Ordning af de vestindiske Forhold, en Sag, som vi jo senere ville komme til at beskæftige os en Del med. Jeg vil haabe, at Ministeriet maa have en heldig Haand til at løse dette vanskelige Spørgsmaal paa en baade for Moderlandet og for Kolonierne heldig Maade, til hvilken Opgave dette Ministerium af forskellige Grunde medbringer Forudsætninger, som maa antages at sætte det i Stand til at løse den bedre, end det er lykkedes tidligere Ministerier.

Om det første Forslag, som ligger paa vort Bord, skal jeg sige, at det jo er ganske naturligt, at den første Reform, man vil søge at indføre i Vestindien, maa angaa Møntforholdene, thi man maa ganske sikkert sige, at det ikke har været heldigt, at Vestindien har haft en Møntordning, hvorefter den eksisterende Møntenhed intet virkeligt Repræsentativ har haft. Jeg finder derfor, at det er naturligt, at man begynder med en saadan Foranstaltning, og naar der da skal foreslaas en ny Møntfod, er ogsaa jeg enig i, at den Vej, man er gaaet, at vælge Franc'en, er den rigtige. Det glæder mig, at man ikke af rent doktrinære Hensyn er gaaet den Vej, som Kommissionen anviser, at indføre den danske Møntfod, hvad der i Virkeligheden vilde medføre, at Møntfoden derovre vilde komme til at staa paa en lignende Maade som nu uden for den daglige Omsætning. Jeg anser det ogsaa for rigtigt at vælge